

Библиотека "Србољуб Митић"

З 821.163.41-1

МИТИЋ С.

Орфички цртежи

000032272

000155

СРБОЉУБ МИТИЋ

ОР ФИ ЧКИ ЦРТЕЖИ

1977.

Сва поетска рачвања код Србољуба Митића изиру из једног суштинског мотива, универзалног и прометејског, који се развија на триљенима живљења и покушају да се одгонетну силе земље и мрака, смрти и живљења. И у овој збирци, геометријски и визуелно подређеној орфичком цртежу (за Митића слика увек има метафору живљења) Митић трага за односима чудних сила које му опседају главу и душу и које би хтеле да и самог песника одвуку у лавиринте нестварних смислова.

И зато песник песму пева да кривду натпева, да се смрти освети или додвори, да напуни главу свим горчинама и свим сластима, како би, тешка и претешка, разбила све неспоразуме, замке које поставља лукаво време. Србољуб Митић, опседнут паником вида, научни-настим снима што се заумно преду, све брже и лексички се огољује, сажима да би у завршници збирке дошао до узалудности елоквенције, јер постају довољни само слогови, звуци, знаци... Можда, у екстази савршенства, ни то...

Миливоје Илић

COBISS

F/10
p/16

СРБОЉУБ
МИТИЋ

ОР
ФИ
ЧКИ
ЦРТЕЖИ

1977.

821.163.41-1

32272

COBISS

Бранка Ушоветић

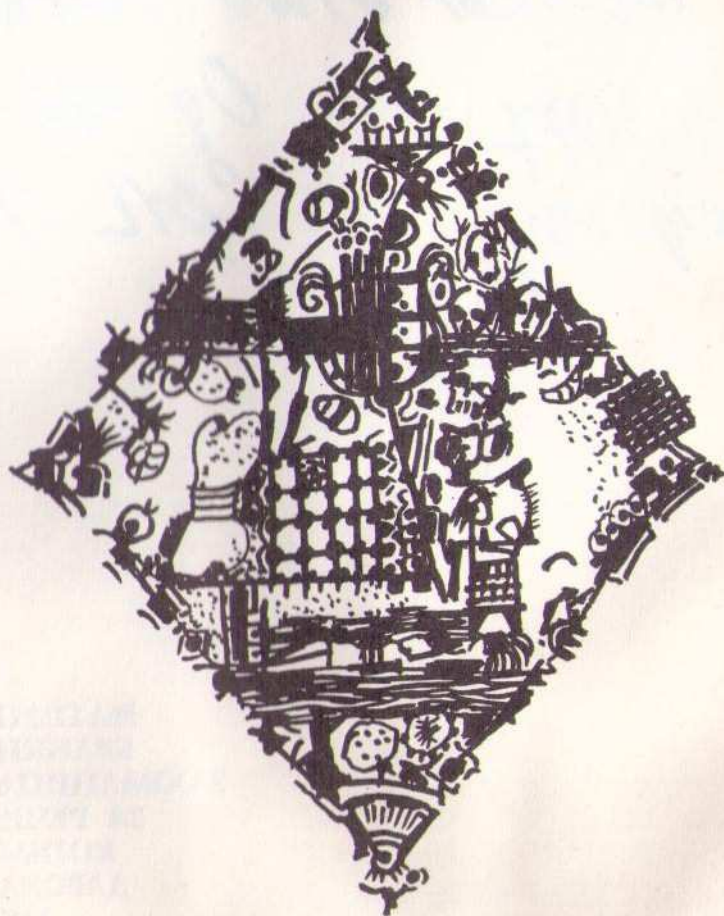
и зик најврше пријатељства
и дубоког отпашта!

10. XII 1977
Ушоветић

Од сје срца,
Срп ММ

МАТЕРИ
БРАНКИ
ЗАХВАЛНИЦА
ЗА РЕЧИ
КОЈИМ
ДАРОВА
МЕ

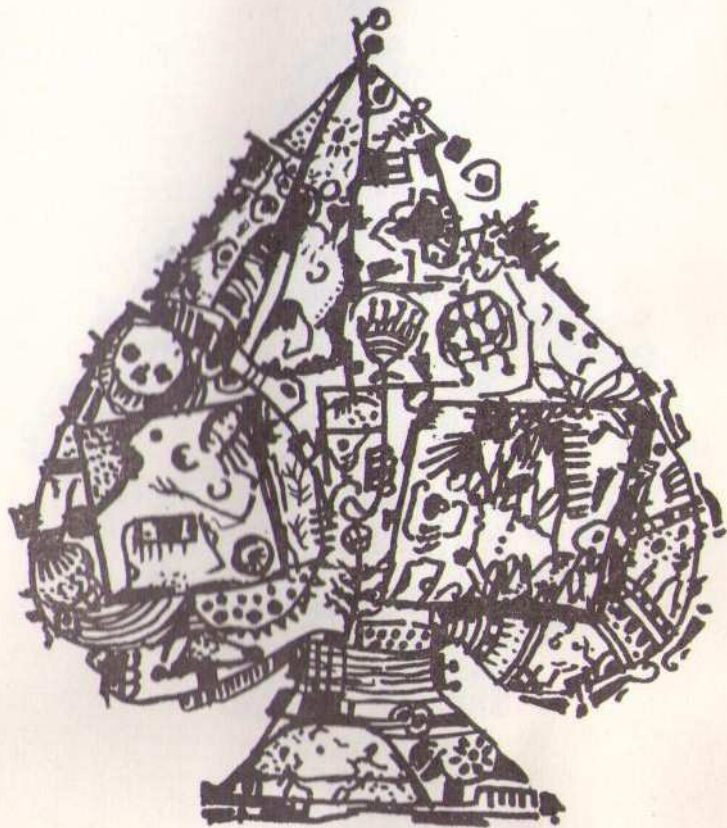
СРБОЉУБ
МИТИЋ

ОДЛАЗАК
ЕУРИДИКЕ

И
Оде
Мирно
Дан иза
Брда сиђе
Дукат сјаја
У дно плавога
Ока покоси тама
Гриве вечери риђе
Одоше шарени тонови
Света у црну ноћ и би
Тишина опака на земљи и
На небу окаменише петлови
И пси и бубе умукоше и лину
Снага моја у траву кад се
Укиде име моје у твојој
Глави кад заблати лик
Мој светина у твоме
Оку и разорише ме
Злосни будног и
Смрт ми руком
Грозном зле
Речи пише
Сета ми
Мрачи
Вид

СРБОЉУБ
МИТИЋ

СИЛАЗАК
ОРФЕЈА

(ЛИПОЛИСТ)

А
Она
Бесно
Ме оком
Као ножем
Злим у срце
И укле грозно
Главе моје вољу
Кад закорачих бео
Ка тмини драгоценој
У пакао дивотни патње
Родне и чинима мирисним
Запахнуше ме покрети њени
Али одолех опчињен дубинама
Песме и не ослепе ме вијугава
Белина кад игром ме оном замами
И ненадгласи у мени јеку земље
Плач њен сигурно ме тамнина уви
Кадифасто и не осврнух се кад
Проклињући једом ме пљуну и
Зли
Камен
Баци на
Траг мој.

СРБОЉУБ
МИТИЋ

ОТВАРАЊЕ
ЕОНА

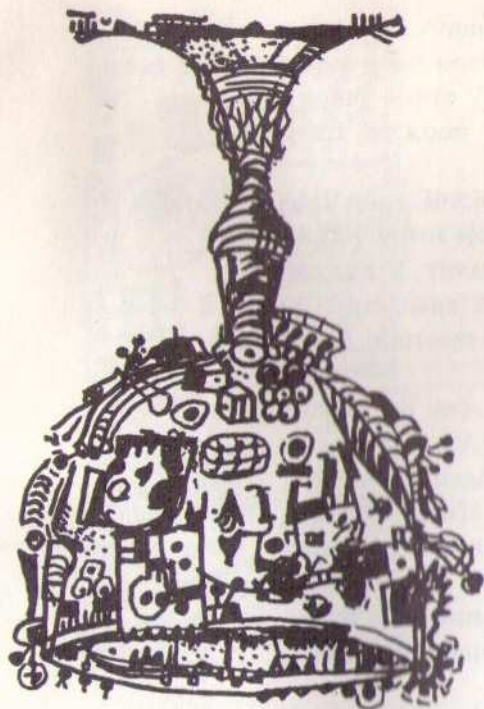
(уоквирени правоугаоник*)

Очекујем дивно чудо
Чујем подземни плач
Ехом разара ми срце
Као да проклиње вук
У кљуси вучју судбу
Јао утече разум мој
Ево роним сузе сиве
Мозак ми лије лицем

Душу проточи ми вид
И гроза пева у мени
Велика и дрхтим сав
Недух ломи ме бесан
Око мене рисје коло

Чело раскопа ми грч
Убоше змије у главу
Дођи ми о песмо кад
Очекујем дивно чудо.

* Све стране су акросложене

ПЕСМА

Чашу жучи попих

Због тебе сну

Моро опојна

Због тебе

Водо бела

Неодољива

Водо тиха

Због тебе

Наопаки

Живот

Ј

е

ц

а

ј

у

ћ

и

Изговарам.

СРБОЉУБ U M N I K
МИТИЋ

Punim glavu
Da napravim
Tešku glavu
Da sagradim
Tvrdu glavu
Da zamahnem
Da probijem
Crnu zemlju
Da raskopam
Zemlju nemu
Da doznam
Koren pesmi
Pesmu pravu
Da obznanim
Pesmu oštru
Rodno tešku
Zemno tešku
Da potegnem
Da slomijem
Teme zemlji
Da razbijem
Gluvu bravu
Nespoznom
Da razjapim
Ralje tajni
Da probijem
Čelo krivdi
Da razrušim
Zid vremenu

Pesmu pevam
Da natpevam
Krivdu puku
Da me vreme
Ne prebriše
Da me mravi
Da me trave
Da me ljute
Gladne kiše
Ne razvuku.

**ОРФИЧКИ
ЦРТЕЖИ**

СРБОЉУБ
МИТИЋ

PANIKA VIDA ОРФИЧКИ
ЦРТЕЖИ

Na tamnom vrhu oka
na
opakom mestu glave
na
malom izvoru mozga
na
tesnom uviru sveta
na
ogledalu smrti zle
se
slike slikaju same
od
sebe igraju suludo
po
dužici podsećajući
na
skelete i na pse i
na
padajuće zvezde pa
mi
ispod kosti temene
za
dobar život u krug
za
zlo sećanje unazad
za
nokat smrti daleko
te
strašne slike trče
da
kroz gljivasti dim
ni

**СРБОЉУБ
МИТИЋ**

jedan pitomi oblak
ne
sagledaju moje oči
da
kroz mrežu skeleta
ni
listak žive biljke
ne
dotaknu moji prsti.

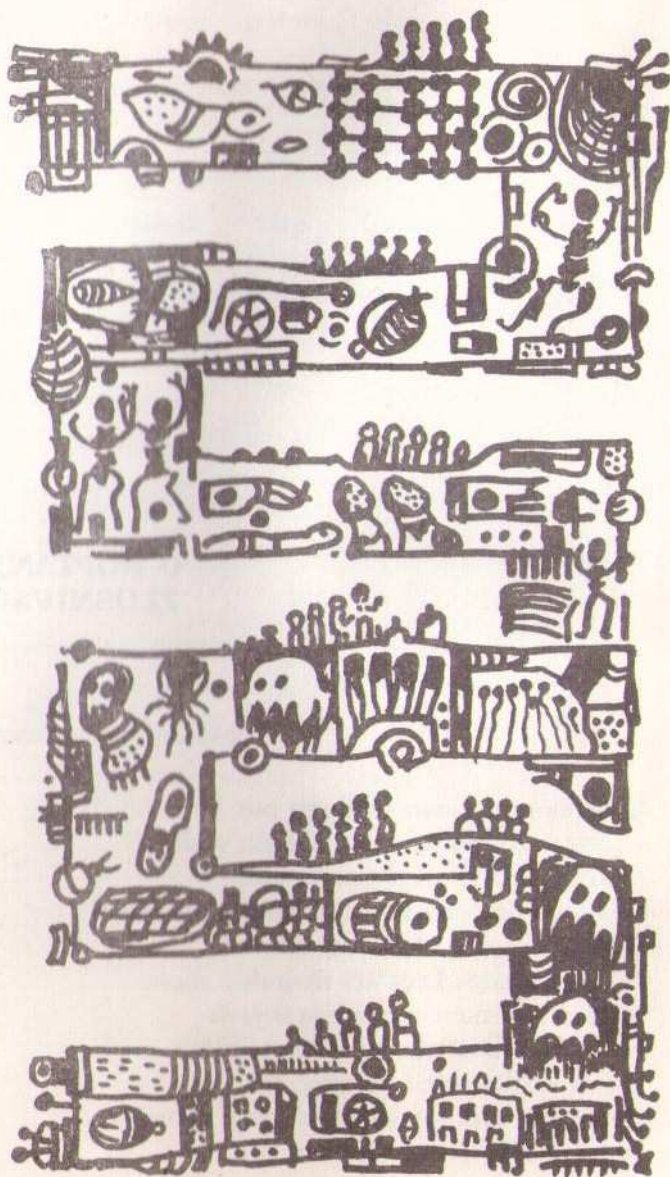
**O ROPTANJU
ZLOSNIVAČA**

(položeni transparent)

Ja nemam ni jedan strelovit put
I nemam ni jednu nežnu zvezdu vodilju
Ja crnu pučinu strahova ni snom
Ne mogu da premostim a nemam mudrošti
Trunku da se u sopstveni stomak
Zagledam nego kroz oči raspukle snove
Nakazne sumanito istaćem u javu
Groznu što svirepo mi prste veštičije
U telo krhko seje i po glavi mi
Bodovima grobnozvukim dobuje neutišno
Ja nemam ni jedan strelovit put.

СРБОЉУБ
МИТИЋ

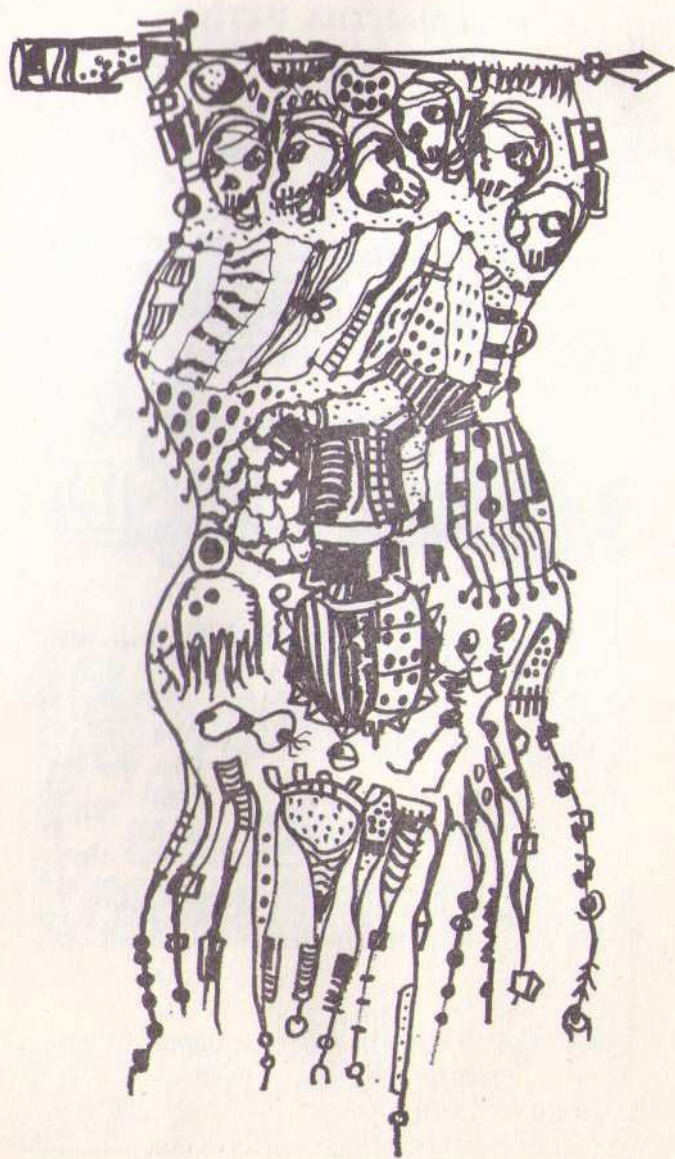

МОЛИТВА РАТНА

ОРФИЧКИ
ЦРТЕЖИ

Избави ме јака ноћи
Из
Те
Рушне јаве о склони
Ме
Са
Сунца кужног одведи
Ме
Из
Памћења у сан лисни
Да
Ми
Отпочине душа морна
Да
Ми
Сиве зазелене мисли
Да
Ме
Мине дана љута јара
Да
Не
Уједе ме нож братов
Да
За
Трен ми бег с врата
Да
На
Чело ми ветра перце
Да
Ум
Не сурва ми злодан.

СРБОЉУБ
МИТИЊ

У цик зоре дави ме чума
 Гуја ме испод сисе леве
 Силази ли то свет с ума
 Или са одре нисе и неве
 Руј зла потече или гони
 Песма главу моју у таму
 Бесну где страх прогони
 Време срамно на у осаму
 Моју злосан забе или ме
 Пас ега опет злим зубом
 Видим ли то гљиве димне
 Или ми мозак хода рубом
 Лудила знаног на се зла
 Песма крвожедно окомила
 И смртолики дан извезла
 На планети која је била
 Да не буде која трагаше
 Да не нађе која се роди
 Да не стаса или ме јаше
 Недух ноћас или ме води
 Неум у понор у цик зоре
 Ал видим крваво невреме
 Вучје врба и руке море
 Црнину ми на очи и семе
 Беса у главу да насрнем
 Луд на ваздух затровани
 Голом душом на рез црне
 Звероноћи зар да храним
 Страх незнаћем и неситу

**СРБОЉУБ
МИТИЋ**

Смрт костима песмо-веро
Где сакри надреч силовиту
Да на злосмрт неизмерном
Снагом главе песмо-птицо
Гласу ми крила добра дај
Да чудотворном реченицом
У НАДУ преобрати се очај.

НИЗ УНУ С ОРФИЧКИ
ЈЕЗОМ ЦРТЕЖИ

И
Црв
Пије
Зраке
Рүмене
И змије
Опију се
Зорењем и
Пси замашу
Репом лепши
За шарни дан
Само у мене
Зора падне
Као камен
У бездан
Само из
Зеница
Мојих
Неће
Ноћ
Ни
У
Ту
Уну
Воду
Мутну
Ни мећ
Брегове
Унаоколо
Ни у црну

**СРБОЉУБ
МИТИЋ**

Земљу неће
Мора грозна
Из моје душе
Зли ме гуше
Сни будног
Зар крену
Прастара
Смрт из
Зла на
Бедом
Клан
Мој
Ум

КАКО СЕ ПИШУ ПЕСМЕ ОРФИЧКИ
ЦРТЕЖИ

(крилата форма)

гледам бело гледам
сасвим бело сасвим
пүсто видим пүсто
лице хартије лице
амбиса гладног амбиса
бескрајно белу бескрајно
празну свемогуће празну
чистину видим чистину
за слова за
искакање за искакање
мозга притајеног мозга
згњеченог мировањем згњеченог
мучнином незнаном мучнином
под челом под
ребрима левим ребрима
И срцем и
у очима у
костима шкрипим костима
припремам се припремам
се грчим се
у онај у
онај страсни онај
биљни упорно биљни
став певања став
рашћења неодложног рашћења
лист по лист
милиметар по милиметар

**СРБОЉУБ
МИТИБ**

ка сунцу ка
нечему недодирнутом нечему
све неопходнијем све
лепшем и лепшем
срљам теменом срљам
језиком изгриженим језиком
лижем небо лижем
сунце поткрадам сунце
отимама злато отимама
ватру хранљиву ватру
за песму за
прво слово прво
велико слово велико
као нада као
памћење као памћење
планине памте планине
не заборављају не
опраштају планине опраштају
деца али деца
значе памћење значе
већину пресудну већину
малих слова малих
птица најлепших птица.

LUDILO NELETAČA ОРФИЧКИ
ЦРТЕЖИ

(zazidana forma)

Na brdu čovek kao crno usamljeno stablo s granatim
rukama i

Na licu mu dlan sunca kao list zlatan i

Na temenu mu se plamičak riđe kose vije i

Na hladnom obrazu neba se rastapa čovek je i

Na leđima brda kamenog razoran i

Na čelu mu se patnja zmijski sklupčala sikćući i

Na rep sopstveni otrovom i

Na kamen neozledivi i

Na prazninu nezasitu čovek je ljut i

Na strašnom osmehu tek sunce mu srmom zaigra i

Na đurđevak podseti čovek je prepun smrti i

Na usta mu kulja zeleni jed kletve i

Na nebo i

Na zemlju i

Na pamćenje i

Na kamenje u grudima čovek je srdit i

Na dušu rođenu zbog neletenja i

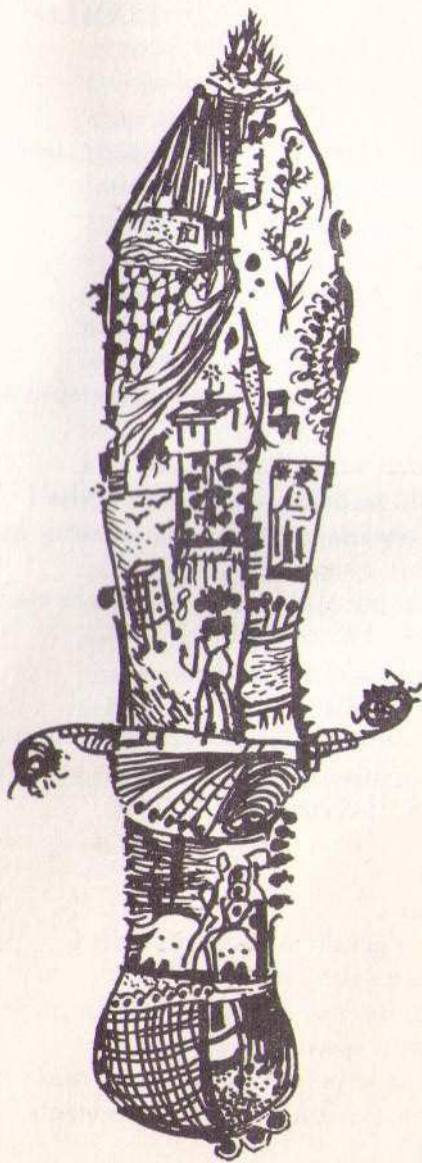
Na crne ruke uzaludno ptice mami da ga ponesu i

Na laticu sunca spuste čovek je lud i

Na ustima mu je pena krvava čovek maše rukama i

Na ramenima glava mu lebdi beznadežno kao tačka nad
slovo i.
m

СРБОЉУБ
МИТИЋ

ИСТРАГА МАЧА ОРФИЧКИ
ЦРТЕЖИ

А

Зар

Знаде

Десница

Кад удари

Ког укину

Како вита

Рука брза

Безумница

Уму лудом

Да откаже

Пуку веру

Љутом оку

Да умакне

Са нишана

Како може

Да неумни

Мач очима

Крворадим

Пут опаки

Преокрене

И зар ико

Душманиту

Побеснелу

Може душу

Од погане

Отет воље

Ако моћну

Реч неима

Јака моја

Песмо ући

У ту црну

Побеснелу војску вучју

Бесу раскуј кобну силу

Руку раздвој од оружја

Цветелико

Нек сунце

Дотакне

Нежно

Земљу

Снегу

Да зора

Крвава ми

Не отрује

Сина.

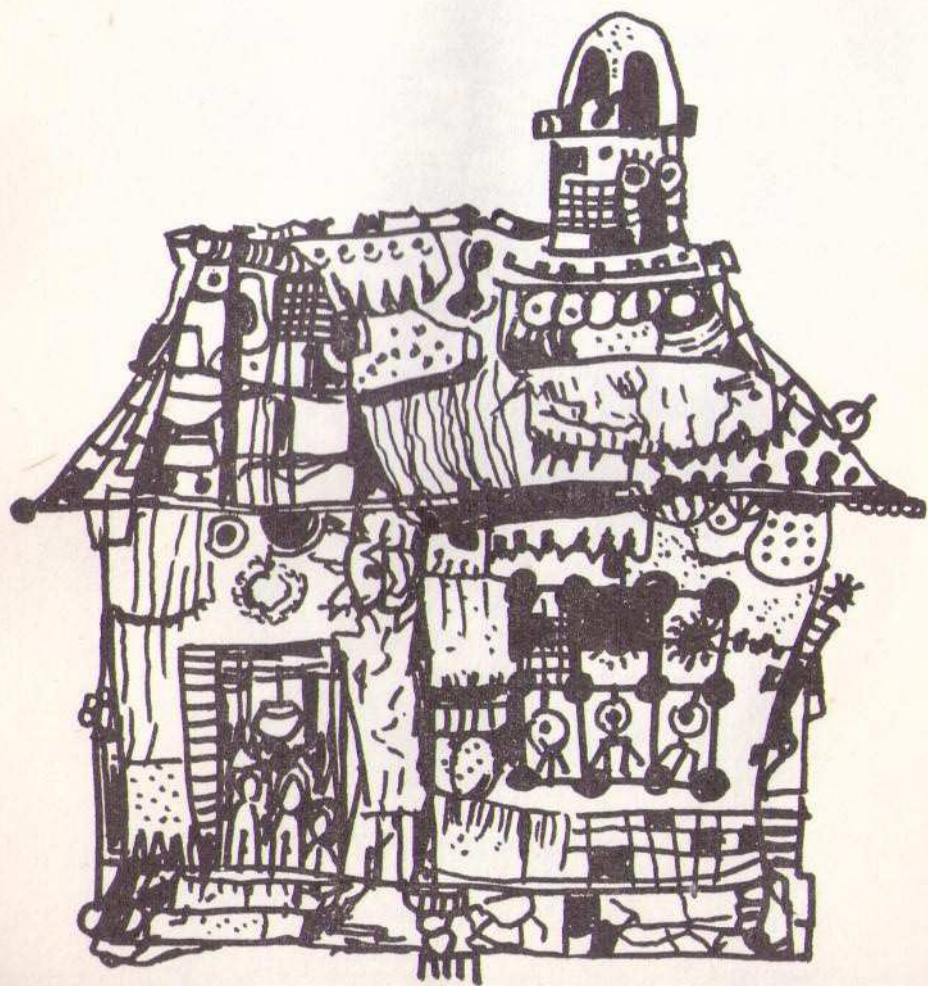
СРБОЉУБ
МИТИЋ

ТОЧКОВАЊЕ
ЈЕРЕТИКА

Они мене на калем губни сучу
Знањем целатним раскидају ме
Они моје мисли и сне и све
Иза чела у паучину преду
Вежу мене мноме пустим
Док не онемуштим жив
Они мени дан у ноћ
Они мени крв у лед
Они мени ум у неум
У глави бездан све
Све ми зубе у грло
Све кости у иверје
Јаки језик у нечуј
У уши црним иглама
У очи срчком оштром
У месо секире рђне
У дом ми куж кугин
Тако данима они мене
Тако они мене видимице
Без зазора ме жива утиру
Ниште мене а браћа јесу ми
Тело моје растежу до свебола
И од мене им калић црни пуца

СРБОЉУБ
МИТИЋ

КУБА

лист

буде

јама

буде

буде кућа ил кора дубова ил
камен плочаст ил жамаљ травни
ил слама ражна ил врба шупља ил
скрама небна гола ер у чоеку и од
чоeka ест домно место њему ако уима
срдац му душну ону силену и јасну жишкку

ал оплете ли чатмару озида ли
дом чоек нек земја ил прут ил
терпич с башитне узме да му
јапија кроза коске дедовске
прође да из ватришта узлине
нада негробна по дуварима и
љуцки костур страволомни да
обгради се и устомножи смеј
домни и семе чоечије омлади
да окорени и узбуја се кућа
да разбокори се она првенка
клица у крвну грану стовеку

ал мора од свое земје дувари да
се замесе од своег камена кутњи

ПРАГ

33

32272

СРБОЉУБ
МИТИЋ

ЗМИЈА

З
е
ц
про
гутан
је на у
сијаној
стени
уко
чио
да
би
је
полу
мртву
седам
дана
бес
не
жа
бе
за
реп
ву
к
л
е.

ПРЕСАВИЈЕНО ПИСМО

Жено сива моја туго
мила лудо да л снимиш
руке моје да л снимиш
моје усне да л увео
мене трун у те оста
ко цвет давни ил ко
стих драг да л скри
омрз тама лице моје
ил урокно око света
црни мој затре траг
сатр кост лице утре
па у мене глед твој
укун opak црни лије
да довека рука мбре
душу моју дави и да
у оку мом умре смеј
уби ли ме моја туго
свет твој пуки неум
уви ли ме у го плам
басма зла или ме то
очи твоје затравиле
да у очај умом одем
а да тебе црно моје
воли срце вапи душа
да дубини јада мога
боли моје дна неима

ЕСАМ ЧОЕК ОРФИЧКИ
ЦРТЕЖИ

Есам
Чоек
Сеок
Чоек
Кост
Бела
Месо
Сиво
Есам
Чоек
Груб

Есам
Чоек
Сеок
Чоек
Оком
Глад
Увом
Плач
Есам
Чоек
Удан

Есам
Чоек
Сеок
Чоек
Небу
Тица

МИТИЊ
СРБОЉУБ

Житѹ
Киша
Есам
Чоек
Окат

Есам
Чоек
Сеок
Умус
Орем
Умус
Бе и
Бићу
Есам
Чоек
Пуст.

ДНИ ЗЛИ

Уви
Мен
Сна
Вир

Уби
Мен
Сан
Црн
Уби
Мен
Кам
Сур
Дан
Мрк
Ује
Мен
Зуб
Зао

Мен
Грд
Сав
Тај
И у
Дух
Леп
И у
Лик

**МИТИЊ
СРБОЉУБ**

Сив
И у
Ход
Брз
И у
Виџ
Шар

Јао
Мен
Уби
Мен
Коб
Зла.

ОРФИЧКИ
ЦРТЕЖИ

ОДОЛ

На
Ум
Ми
Иг

Не
Би
Во
Ја

На
Од
Ми
Уз

Не
Би
Аг
Ја.

32272

41

С А Д Р Ж А Ј

	Стр.
1 ОДЛАЗАК ЕУРИДИКЕ — — — — — — — — — —	5
2 СИЛАЗАК ОРФЕЈА — — — — — — — — — —	7
3 ОТВАРАЊЕ ЕОНА — — — — — — — — — —	9
4 ПЕСМА — — — — — — — — — —	11
5 УМНИК — — — — — — — — — —	12
6 ПАНИКА ВИДА — — — — — — — — — —	15
7 О РОПТАЊУ ЗЛОСНИВАЧА — — — — — — — — — —	17
8 МОЛИТВА РАТНА — — — — — — — — — —	19
9 БУБЕЊЕ МАРСА — — — — — — — — — —	21
10 НИЗ УНУ С ЛЕЗОМ — — — — — — — — — —	23
11 КАКО СЕ ПИШУ ПЕСМЕ — — — — — — — — — —	25
12 ЛУДИЛО НЕЛЕТАЧА — — — — — — — — — —	27
13 ИСТРАГА МАЧА — — — — — — — — — —	29
14 ТОЧКОВАЊЕ ЈЕРЕТИКА — — — — — — — — — —	31
15 КУБА — — — — — — — — — —	33
16 ЗМИЈА — — — — — — — — — —	35
17 ПРЕСАВИЈЕНО ПИСМО — — — — — — — — — —	36
18 ЕСАМ ЧОЕК — — — — — — — — — —	37
19 ДНИ ЗЛИ — — — — — — — — — —	39
20 ОДОЛ — — — — — — — — — —	41

ИЗДАВАЧ:
НИО „БРАНИЧЕВО“
ПОЖАРЕВАЦ

*

ДИРЕКТОР
И ГЛАВНИ
И ОДГОВОРНИ
УРЕДНИК:

МИЛИСАВ МИЛЕНКОВИЋ

*

ПРЕДСЕДНИК
ПРОГРАМСКОГ САВЕТА:

МИОДРАГ НИЧИЋ

*

ЗА ИЗДАВАЧА:
МИЛАН МИЛОВИЋ

*

РЕЦЕНЗЕНТИ:
МИЛИВОЈЕ ИЛИЋ
МИЛИСАВ МИЛЕНКОВИЋ

*

ДИЗАЈН:
ВОЈИСЛАВ НЕДЕЉКОВИЋ

*

ТИРАЖ:
1.000 примерака

*

ШТАМПАЊЕ ЗАВРШЕНО
СЕПТЕМБРА 1977. ГОДИНЕ

*

ШТАМПА:
ГИП „ПРОСВЕТА“
ПОЖАРЕВАЦ

32272

СРБОЉУБ МИТИЋ

Рођен у селу Црљенцу (М. Црниће) 1932. г.

Објавио је збирке песама: „Велики ружан коњ“ (Матица српска, Н. Сад, 1961.), „Војнички крајпуташ“ (Браничево, Пожаревац, 1964.) „Озарење Сизифа“ (Браничево, Пож. 1967.), „Људске речи“ (Нолит, Београд, 1967.) „Каменовање певача“ (Браничево, 1969), „Черга на утрини“ (Браничево, 1973.).

Уредио је зборник поезије стихских песника „Предели“ (Браничево, Пож. 1970.).

У 1977. год. у издању „Радивоја Ђирпанова“, Н. Сад, излази му збирка песама „Пети јахач“.

Поред поезије пише прозу и књижевну критику. Сарађује у скоро свим књижевним часописима у земљи.

Преведен је на више страних језика и заступљен је у више антологија.

Сада уређује часопис „Стиг“ који излази у М. Црнићу.

